प्रभूवसुराङ्गिरसः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्, ३ जगती।

स आ गमदिन्द्रो यो वसूनां चिकेतदातुं दामनो रयीणाम्।

धन्वचरो न वंसेगस्तृषाणश्रकमानः पिबतु दुग्धमंशुम्॥ ५.०३६.०१

यः। रयीणाम्- दानयोग्यसम्पदाम्। दामनः- दानमनाः। वसूनाम्- सम्पदः। दातुम्। चिकेतत्-जानाति। सः। इन्द्रः। आ गमत्- आगच्छतु। धन्वचरः- मरुधन्वचरः। तृषाणः- तृष्णासम्पन्नः। वंसगः- वननीयगमनो मृगः। न- इव। चकमानः- कामयमानः। दुग्धमंशुम्- रसम्। पिबतु-अनुभवतु॥१॥

आ ते हर्नू हरिवः शुर् शिष्टे रुह्त्सोमो न पर्वतस्य पृष्ठे।

अनुं त्वा राजुन्नवीतो न हिन्वन्गीिर्भिर्मेदेम पुरुहूत विश्वे॥ ५.०३६.०२

हरिवः- प्राणेश । पर्वतस्य- गिरेः । पृष्ठे- उच्छिते स्थाने । न- इव । ते- तव । हनू- हनुप्रदेशे । शिप्रे- नासिकयोः । सोमः- रसः । आरुहत्- आरुरोह । आधिभौतिकः सोमः हनू आरोहित । आध्यात्मिको रसः प्राणायामे नासिके आरोहित । पुरुहृत- बहुिमः साहाय्यायाहृत । राजन्- स्वामिन् । अर्वतः- अश्वान् । हिन्वन्- प्रेरयन्तः । न- इव । विश्वे- सर्वे वयम् । त्वा- त्वाम् । अनु- अनुसृत्य । गीर्भः- वाग्भः । मदेम- तुष्येम ॥२॥

चकं न वृत्तं पुरुहूत वेपते मनों भिया मे अमेतेरिदंद्रिवः।

रथादिधं त्वा जिर्ता संदावृधं कुविन्नु स्तोषन्मघवन्पुरूवसुः॥ ५.०३६.०३

अद्रिवः- विज्ञन्। मे- मम। मनः- चित्तम्। अमतेः- अज्ञानसकाशात्। भिया- भयेन। वेपते-कम्पते। पुरुहृत- बहुभिः साहाय्यायाहृत। चक्रं न वृत्तम्- रथचक्रमिव मिच्चतं भ्रमित। सदावृध-सततं वर्धमान। मघवन्- इन्द्र। पुरूवसुः- बहुसम्पद्युक्तः। जिरता- स्तोता सन्। रथादिध-रथस्थम्। त्वा- भवन्तम्। कुवित्- बहु। नु- क्षिप्रम्। स्तोषत्- स्तोष्यित ॥३॥

एष ग्रावेव जरिता ते इन्द्रेयिते वाचे बृहद्रिशुषाणः।

प्र सुव्येन मघवन्यंसि रायः प्र देक्षिणिद्धरिवो मा वि वेनः॥ ५.०३६.०४

इन्द्र । आशुषाणः- आशु सम्भक्ता । जिरता- स्तोता । एषः- अयम् । ग्रावेव- अभिषवपाषाण इव । ते- त्वदर्थम् । बृहत्- महतीम् । वाचम् । इयर्ति- प्रेरयित । हिरवः- प्राणाश्वस्वामिन् । मघवन्-इन्द्र । रायः- सम्पदः । सन्येन दिक्षणित्- सन्यदिक्षणतः । प्र- प्रकर्षेण । यंसि- यच्छ । मा- माम् । वि वेनः- कामरिहतमकरोः ॥४ ॥

वृषां त्वा वृषणं वर्धतु द्यौर्वृषा वृषभ्यां वहसे हरिभ्याम्।

स नो वृषा वृषरथः सुशिप्र वृषकतो वृषा विज्ञन्भरे धाः॥ ५.०३६.०५

वृषा- वर्षकः। त्वा- भवन्तम्। वृषणम्- वर्षकम्। द्यौः- नभः। वर्धतु- वर्धयतु। वृषा- वर्षकः सन्। वृषभ्याम्- वर्षकाभ्याम्। हरिभ्याम्- प्राणाश्वाभ्याम्। वहसे- उह्यसे। सुशिप्र- शोभननासिकोपलक्षितशोभनप्राण। सः- तादृशस्त्वम्। वृषा- वर्षकः सन्। वृषरथः- वर्षकरंहणः सन्। वृषकतो- वर्षकप्रज्ञ। विज्ञन्- वज्रबाहो। नः- अस्मान्। भरे धाः- धारय॥५॥

यो रोहितौ वाजिनौ वाजिनीवान्त्रिभः शतैः सर्चमानावदिष्ट।

यूने समस्मै क्षितयौ नमन्तां श्रुतर्रथाय मरुतो दुवोया॥ ५.०३६.०६

यः। वाजिनीवान्- सम्पद्वान्। त्रिभिः शतैः- बहुभिः। सचमानौ- सङ्गच्छमानौ। रोहितौ- दीप्तौ। वाजिनौ- प्राणाश्वौ। अदिष्ट- आदिदेश। अस्मै- तस्मै। यूने- तरुणाय। श्रुतरथाय- श्रुतिप्रसिद्धरंहणाय। दुवोया- परिचर्यया। मरुतः क्षितयः- वायवः प्राणविशेषाः। सम्- सम्यक्। नमन्ताम्- प्रणता अनुकूला भवन्तु॥६॥